VELKÁ DOBRODRUŽSTVÍ

Za chlapečkem plodnosti a parádním aquaparkem do Františkových Lázní

GPS souřadnice: 50.1161585, 12.357609

Praktické informace

Délka trasy: 4 km

Obtížnost: Velmi lehká a příjemná trasa městem pro děti od tří let. Na kole jet můžete. Psy můžete vzít s sebou, pokud je budete mít na vodítku.

Vzdálenost od Prahy: 180 km ujedete za dvě hodiny a kousek. Z Prahy pojedete po D6 směr Karlovy Vary → Františkovy Lázně.

Parkování: Parkoviště Aquafora. Za hodinu zaplatíte 40 Kč.

www.idos.cz

Turistická mapa: Odkaz na mapy.cz

Možnost občerstvení: Kdekoli ve městě, ale mimo sezonu zde není skoro nic, takže svačinku s sebou.

Městské muzeum (www.muzeum-frantiskovylazne.cz)

Vstupné: dospělí – 50 Kč, děti 6–15 let, studenti, důchodci – 40 Kč, rodinné vstupné – 115 Kč

Otevírací doba: úterý–sobota 10.00–17.00

WC: na náměstí Míru

Nejbližší další výlety agentury Velká dobrodružství: Krásno, SOOS, Lázně Kynžvart, Kladská, Karlovy Vary atd.

Trasu pro vás prošla Lucie Nachtigallová.

Trasu testovala Renata P. z Chebu se svou babičkou.

Renda (8 let): „Protože jsou všechny domy žluto-bílé, tak se mi po cestě začaly všechny motat dohromady. Ale nakonec jsem do cíle trefila. Krmila jsem kačenky a pak jsme se koupali v bazénu. To bylo nejlepší.“

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé,

zveme vás do slavných lázní, kde na vás čeká socha chlapečka Františka s rybou. Podle legendy každá žena, která si na sáhne na Františkova pindíčka, otěhotní. Chlapeček totiž představuje nejmocnější z místních léčebných zdrojů, který pomáhá mimo jiné v léčbě ženské neplodnosti a dalších dámských potíží. Františkovy lázně jsou překrásné a oblíbili si je takoví velikáni jako J. W. Goethe, František I., Ludwig van Beethoven nebo třeba Božena Němcová. I odkazy na tyto osobnosti budeme na dnešním výletě hledat. Kromě nich si povíme pár místních příběhů a pozveme vás na rozhlednu, která vypadá jako hrad.

Výlet jsme pro vás připravili ve spolupráci se společností Františkovy Lázně AQUAFORUM a.s., je pro vás tedy zdarma!

Dopis dětem

Ahoj, holky a kluci,

město, kam vede dnešní výlet, povstalo díky slávě léčivých pramenů. Zejména je proslavil nejstarší pramen zvaný Františkův. Zvěsti o zázračných účincích místní vody se rychle šířily. Stejně jako hliněné lahve, ve kterých se voda původně prodávala a rozvážela široko daleko. Město tak postupně od konce 18. století pod vedením dr. Adlera rostlo ve vyhlášené světové lázně.
Stejně jako k našim ostatním výletům jste také k dnešnímu dostali originální mapu s vyznačenou trasou. Pokud půjdete správnou cestou, budete se pozorně rozhlížet, číst texty a poslouchat, co říkají rodiče, jistě splníte všechny úkoly. Umíte-li už psát, doplňte podle uhodnutých slov tajenku a pečlivě ji uschovejte. Když ji po vyluštění přinesete na recepci do akvaparku AQUAFORUM, dostanete za ni dáreček.

Mapa výletu

MUZEUM
KOSTEL SV. PETRA A PAVLA
KOSTEL POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE
DIVADLO
FRANTIŠKŮV PRAMEN
DVORANA GLAUBEROVÝCH PRAMENŮ
Dr. B. ADLER
AQUAFORUM
KOLONÁDA SOLNÉHO A LUČNÍHO PRAMENE
START
CÍL
Za chlapečkem plodnosti
do žluto-bílých
Františkových Lázní
ROZHLEDNA SALINBURG

Doplňovačka

Jdeme na to:

Zaparkujte na parkovišti Aquafora u Císařských lázní a rozhlédněte se.

Vidíte žluto-bílou budovu? Tak vám můžeme slíbit, že takových dnes uvidíte desítky. Františkovy Lázně jsou jedno velké žluto-bílé zjevení!

Věděli jste, že Františkovy Lázně jsou spolu s dalšími 10 lázeňskými místy nadnárodní památkou světového dědictví UNESCO v kategorii *Slavná lázeňská města Evropy*? Zdejší prameny byly známé už ve středověku, kdy se kyselka donášela do Chebu a prodávala jako stolní voda. Zásadní je rok 1793, který je považovaný za datum založení města. Mnoho odborných pramenů mylně uvádí, že se město původně jmenovalo Ves císaře Františka (Kaiser Franzensdorf) nebo Franzensbrunn. Ve skutečnosti však byl již dvorským dekretem z 27. dubna 1793 určen dnešní název Františkovy Lázně. Díky jednotné klasicistní architektuře mají hosté dodnes pocit, jako by se vrátili do starých časů. Uvidíte, že se stejný dojem zmocní i vás.

Vyrazíme doleva po pěšince do parku a zastavíme se u prvního stromku s cedulkou. Stojí na ní, že tento strom sponzorují pan a paní Hlavsovi.

1. **Opište předposlední slovo z cedulky.**

Pokračujeme pěšinkou doleva parkem ke kolonádě. Císařské lázně necháme za zády. Ještě jednou se ale za nimi ohlédneme, abychom si řekli pár slov...

Pompézní budovu **Císařských lázní** nechal v letech 1878 až 1880 vybudovat petrohradský milionář rakousko-uherského původu Anton Singer. Velkolepě pojatou novorenesanční stavbu navrhl architekt a pozdější františkolázeňský starosta Gustav Wiedermann. Již od počátku byly lázně vybaveny nejmodernější lázeňskou technikou a nabízeny zde byly téměř veškeré známé procedury. V současnosti budova slouží nejen lázeňskému provozu, ale také jako místo pro pořádání koncertů.

Po pravé ruce nás vítá kolonáda **Solného** a **Lučního pramene** vybudovaná v letech 1843 až 1844. Je to jedna z mnoha, po nichž se dnes projdeme.

Víte, co je to kolonáda?

Sloupořadí, obvykle krytá chodba, co má místo stěn z jedné nebo obou stran sloupy. Prostě zastřešený chodník u pramene či pramenů, aby lázeňským hostům, kteří zde korzují a popíjejí oživující vody, nepršelo za krk nebo je nespalovalo slunko. A také aby do pramenů nepadal všemožný přírodní i nepřírodní svinčík.

Centrální pavilon (kdysi vyzdobený památníky zasloužilých lékařů) byl v 19. století místem společenských setkávání. Kromě koncertů se zde až do vybudování ruského a evangelického kostela konaly také bohoslužby pro zahraniční hosty. V sezoně je od 7.00 do 18.00 přístupná jižní a severní část kolonády s prameny. V jižním pavilonu se nachází **pramen Luční**, v severním **Solný**.

Vidíte ty obrovské vázy ve výklencích? Které květinky byste do nich vložili. Znáte nějakou pohádkovou písničku o květinách? Určitě ano. Napovíme, že patřila pyšné princezně.

Zpíváme si a u toho hledáme cedulku s nápisem *Luční*.

Rozvíjej se, poupátko,
nejkrásnější z květů.
Od rána až do noci
budeš vonět světu.

Jak se jmenuje prvek, kterého je v prameni 1305 mg/l?

2. **Napište prvek.**

Nepřipomíná vám nějakou potravinu? Ta se ale píše s jiným Y.

Procházíme podél kolonády a pátráme po pomníku, který připomíná lékaře a zakladatele Františkových Lázní dr. Bernharda Adlera.

Spočítejte, kolik vidíte knoflíků na jeho kamenném oblečení, a podívejte se, co má pod krkem.

3. **Jaký tvar má vázanka?**

(poradíme, že začíná na M)

Najdete na soše hada? Víte, co je to za plaza a proč je na soše?

Jedním ze symbolů lékařské péče – dnes bychom řekli log, značek či brandů – je hůlka, kolem které se ovíjí hádek. Jde o Aeskulapovu hůl a hádek je Aeskulapova užovka. Kdo byl Aeskulap? Prý řecký léčitel ze 13. století před naším letopočtem. Prostě jeden z prvních lékařů vůbec. Asi také nejoceňovanější, protože byl později prohlášen bohem. Proč má užovku? Jako vždycky, když si povídáme o pradávné minulosti, je na výběr hned několik důvodů. Nám připadá jako nejpravděpodobnější, že vlastně nejde o užovku, ale o červa, čilého parazita, který se zavrtával pod kůži nebožákům, kteří se cachtali ve vodách řeky Nilu. Mít v sobě ubytované červíky nejspíš není nic příjemného. Proto lidé chodili za tehdejšími lazebníky, kteří byli také trochu zdravotníky, aby z nich červíky vytáhli. Jak to dělali? Měli hůlku, která byla na konci rozštíplá, takže tvořila jakousi zjednodušenou vidličku. Rozštěpený klacík zanořili do rány, čapli červa a opatrně ho na hůlku navíjeli jako špagetku. Fakt opatrně, protože kdyby se jim kterýkoli z mnoha červíků přetrhl, nebylo by to nejlepší. Hůlka se časem změnila v hůl, červ v užovku a jejich spojení se stalo symbolem ranhojičské činnosti.

Za chvilku užovku uvidíme také na další kolonádě. Jdeme k ní směrem mírně doleva. Jmenuje se **Dvorana Glauberových pramenů**.

Cestou mineme sochu řecké bohyně. Má hezké copánky, že? Copak to asi drží v ruce?

Pojmenujte všechny prsty u nohou, které vidíte. Máte je také? Radši si to zkontrolujte.

Jste u Dvorany? Vidíte užovku? A co ornamenty ve tvaru motýla?

Jdeme dovnitř. **Dvorana Glauberových pramenů** zastřešuje tři významné prameny Františkových Lázní – **Kostelní, Glauber III a Glauber IV** – už téměř sto let (od roku 1930). Díky vysokému obsahu Glauberovy soli jsou všechna vřídla přírodní raritou a patří k nejvýznamnějším na světě.

Kolonáda byla postavena s ohledem na stoupající počet návštěvníků, jimž měla poskytnout moderní a stylové zázemí při pitné kúře. Interiér zdobí čtyři sgrafita z roku 1958, která znázorňují proměny zdejších „ženských lázní“ od založení po současnost.

Najděte uvnitř díru s jedním z pramenů s názvem Glabureův pramen IV. Pozor, hrozí nebezpečí otravy…

4. **Doplňte slovo.**

Dvorana je v sezoně otevřena od 8 do 18 hodin. Denně. Minerální voda z pramenů Glauber III a Nový Kostelní je však k dispozici kdykoli, a to z volně přístupného venkovního výtoku v pravé zadní části Dvorany. Doporučujeme však pitnou kúru vždy konzultovat s lázeňským lékařem. Kdo by minerálky vypil moc, mohl by se dost naběhat.

Pramen **Glauber IV** mimochodem obsahuje nejvíce dekahydrátu síranu sodného na světě. Nějaký dekahydrát – byť je znám již od 17. století – by si ale nejspíš nikdo do útrob nepustil, tak se mu raději říká **mirabilit** nebo také **Glauberova sůl**.

Vylezte nyní z pavilonu a vydejte se na rozcestníku doprava k **prameni František**.

Vidíte sošku nahoře na rozcestníku? Poznáte, co na ní je?

A jdeme k jiné plastice.

Bronzová socha císaře Josefa II. z roku 1887 byla původně umístěna v Chebu. Dnes ji naleznete na kolonádě před Dvoranou Glauberových pramenů. Císaři chybí pravá ruka. Hlavně že má šavličku! Může s ní máchat třeba nohama. Když

se zuje a naučí se to...

I této soše můžete spočítat knoflíčky. Ale bude to na dlouho…

Náměstí Míru je centrem města. **Pramen František** je nejstarším zachyceným pramenem lázní a společně s pavilonem, který jej zastřešuje, ztělesňuje symbol a srdce města. Právě rozhodnutí zastřešit pramen bylo roku 1791 prvním hygienickým opatřením ve smyslu péče o místní přírodní léčivé zdroje. Frantovu léčivou vodu ochutnali bezesporu všichni slavní hosté, i když zrovna netoužili po miminku. Mnozí její chuť přirovnávali k šampaňskému. Současný empírový pavilon vznikl roku 1832 podle návrhu Josefa Esche.

Okoštujte. Chutná jako šampus? Že nevíte, protože jste pravé šampáňo ještě nepili? Jen sekt nebo nějaké dětské bublinky? Tak vězte, že to – kromě ceny – vyjde skoro nastejno. Alespoň pro nealkoholiky a neznalce.

Zkuste nad vchodem na promenádu najít znak města. Černá orlice s Aeskulapovou holí připomíná dr. Adlera, který se o vznik lázní zasloužil. Červený kohout je zase symbolem Jindřicha Rottenhanna (německé příjmení v překladu znamená červený kohout), dalšího významného muže, který stál u zrodu lázní.

Plocha nad oběma ptáky je modrá a .....

5. **Napište barvu.**

V místě, kde vyvěrá plynový pramen, stál původně dřevěný pavilon z roku 1811. V roce 1826 byla nahrazena zděnými lázněmi se společenskou místností a několika koupelnami. Současný pavilon Plynových lázní byl postaven až roku 1912. Jedná se o neoklasicistní stavbu, jejíž mohutné sloupy nesou sedlovou střechu antického chrámu. Prostor před kolonádou střeží egyptské sfingy.

Děti, víte, co je to sfinga?

Ve starověkém světě se tyto příšery staly symbolem záhadnosti ženy. Asi díky přirovnání: *Mlčela jako sfinga*. V Egyptě se jako tyto bytosti zpodobovali faraonové, tedy bohové. Lví tělo symbolizovalo sílu. Toto stvoření je známé také jako *sfinx* a kromě lvího těla může mít řadu dalších zvířecích vylepšení. Třeba hadí ocas a ptačí, nejčastěji orlí křídla. Nemluvě o dalších.

Líbí se vám? Chtěli byste také tak vypadat?

Jaké ovoce má sfinga na hlavě? A co drží v tlapkách?

Jdeme doleva k pomníku založení města. Vidíte orlici a kohouta? Jsou tady všude.

Jak dělá kohout? A jak dělá orel?

6. **Opište druhou číslici.**

Nyní zamíříme k silnici a parku. A vezmeme to kolem slavného děťátka.

Nejznámějším symbolem Františkových Lázní je socha Františka. Chlapečka s rybou vytvořil roku 1934 františkolázeňský sochař Adolf Mayerl. Bez nějakého hlubšího úmyslu, prostě jako hezkou sošku pro park, aby se hošík hezky vyjímal mezi záhony. Po válce byl Frantík přemístěn před Společenský dům, kde se s ním s oblibou fotografovaly pacientky. Lázeňský fotograf pan Škarda chtěl rozproudit svůj byznys, a tak vymyslel jednu z nejmilejších legend v Čechách: Každá pacientka, která se dotkne palce levé nohy sochy, prý otěhotní. Podle našich informací i podle zvýšeného lesku dotýkaného místa sice zájemkyně o mateřství sahají chlapečkovi docela jinam, ale... Hlavně že to funguje. Dnes je originál Františka v městském muzeu a jeho stejně hojně navštěvovaná napodobenina před Společenským domem.

Nevíme, jak vy, ale my se ničeho dotýkat nebudeme! Autorka tohoto textu je už zasloužilá matka tří kousků a testovací tým je ještě nezletilý!

Soch Františků je tady opravdu mnoho.

Kolik Františků znáte vy? My hodně. Všichni dědové, otcové i synové a strýcové jsou u nás nositeli tohoto jména. Nedovedete si představit, jak se to v konverzaci plete.

Když ale padne pokyn, že má Fanda umýt nádobí, najednou se ke svému jménu nikdo nehlásí!

Kolem pomníku známé české spisovatelky míříme k infocentru. Za ním už je park, do kterého jdeme. Najdeme tam další pramen.

Božena Němcová přijíždí do Františkových Lázní 17. července 1846. V té době je jí 26 let, má čtyři děti a žije v nepříliš šťastném manželství s c. k. komisařem finanční stráže Josefem Němcem. Z jejího prvního dopisu je patrné, že se zde cítila velice dobře. Píše: „Z pokojíku mám rozkošnou vyhlídku na hory a ta mi připomíná milý domov můj.“

Božena Němcová ráda objížděla naši vlast a nechala si vyprávět pohádky. Pak je převyprávěla tak, jak je znáte dnes. Třeba pohádku *O Chytré horákyni, O princezně se zlatou hvězdou na čele, O kocouru, kohoutu a kose* či *O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku.* Nebo třeba o muži, který předstíral, že je postižený – němý a jednooký (nosil přes oko pásku). A byl to právě on, kdo zachránil princeznu před drakem, ale nechtěl, aby se o tom vědělo. Jak se jmenoval utajený princ?

Parkem procházíme po zelené turistické značce. Bude se vám zde líbit. Běhají zde veverky, rostou překrásné stromy a na patnících jsou srdíčka. Vidíte nějaká? My potkali dvě…

Těsně za hřištěm odbočíme doprava k dalšímu prameni. Jmenuje se – jak jinak – Glauber. Tentokrát s číslem 1.

Pramen Glauber je určen k pitné kúře. Je mírně projímavý, příjemné chuti. Osvědčuje se při střevních a žaludečních katarech. Pozor, neplést s arabskou monarchií Katar. Jde o zánětlivé onemocnění sliznice.

Tento pramen raději neochutnáme, přece jenom je před námi ještě kus cesty, takže čištění střevních sliznic proplachy není na programu.

Ale opět budeme hledat jeden chemický prvek.

Kterého prvku je v pramenu 120 mg/l?

7. **Napište prvek.**

Věděli jste, že není pramen jako pramen? Ve Františkových Lázních můžete nalézt hned dva typy jímání minerálních vod – **studny a vrty**. Začněme **studnami**, což jsou prameny **jímané z hloubky 4 metrů**. Vyznačují se **menší mineralizací a průměrným obsahem CO2**, proto jsou vhodnější pro pitnou kúru. Z františkolázeňských pramenů tohoto typu jsou nejznámější František a prameny Nový, Luční, Solný, Palliardi, Natálie, Cartellieri, Žofie, Železnatý a Štěpánka. Druhý typ jsou **vrty, které jsou mnohem hlubší** než studny. Nejhlubší je **Glauber IV**, který vyvěrá až z 92,6 metru. U něj už jsme dnes byli. Kdo si vzpomíná?

Jedná se o zdroje s vyšší **mineralizací a proměnlivým obsahem CO2**. Mají vícero využití. Zatímco prameny Glauber II, Glauber I, Sluneční, Stanislav a Luisa jsou vhodné k pitné kúře, prameny Glauber III, Nový Kostelní, Adler a Marian se hodí především k zábalům.

Jsme u **Labutího jezírka**. Dělá svému jménu čest, i když je okupují převážně kachny. Uprostřed se nachází zajímavý ostrůvek. Jezírko obcházíme tak, že ho máme po pravé ruce. Jak je obkroužíme, zamíříme kolem restaurace Rybářská Bašta k muzeu.

Restaurace vypadá jak nějaký zarostlý zámek, že? Najdete na zábradlí dvě kované labutě?

Znáte nějakou pohádku, ve které se objevují labuť nebo kachna? Třeba tu od Andersena…

O čem byla? Jaký druh ptáka nakonec vyrostl z ošklivého káčátka?

Jedna z Hansových pohádek je o princezně, co si ustala na jisté luštěnině. Jak se jmenovala pohádka. *Princezna na .....*

Před vámi je budova **Městského muzea**. Bylo založeno v roce 1912. I když během druhé světové války zaniklo, od roku 1957 se začaly sbírky opět shromažďovat. V říjnu 2008 se muzeum přestěhovalo do zrekonstruované budovy původně *Hasičského domu* v Dlouhé ulici, kde byly vytvořeny nové expozice o historii Františkových Lázní, lázeňství, objevení Františkova pramene a dějinách stáčení minerálních pramenů. Dnes muzeum opečovává 7 000 sbírkových předmětů.

Z Dlouhé ulice vyrazíme kolmo až k Anglické (jdeme vizuálně za kostelní věží), Labutí jezírko máme za zády. Anglickou překročíme a kolem kostela se Francouzskou dostáváme do Městských sadů.

Míjíme krásný kostelík.

Kostel svatého Petra a Pavla byl navržen chebským stavitelem Karlem Haberzettlem, dokončen a vysvěcen v roce 1880. Věž v průčelí byla přistavena později. Nyní je uzavřen, ale jak si můžete všimnout, zůstává věrný žluto-bílé barevnosti.

Kousek za kostelem je napravo zaniklá židovská synagoga, která byla zničena v roce 1938. Přečtěte si cedulku a napište.

8. **Kdo zničil synagogu?**

Původní synagoga byla postavena mezi lety 1873 až , v roce 1898 byla přestavěna v tehdy velice módním takzvaném maurském stylu. K bohoslužebným účelům fungovala až do mnichovské zrady, kdy bylo sporné území Sudet postoupeno nacistickému Německu. Ihned po zabrání části našich území byla budova (stejně jako vedle stojící dům místní židovské náboženské obce a židovské nemocnice) terčem fanatického řádění nacistů. Protože byl soubor domů na rohu, nebyl problém židovská sídla násilně vydrancovat a zapálit, aniž by došlo k většímu poškození sousedních „árijských" objektů. Místní židovský hřbitov byl za okupace zcela zdevastován. Nezbylo z něj vůbec nic. Trosky synagogy byly odklizeny až roku 1944. Parcela, kde synagoga stávala, je dodnes nezastavěná a je zde umístěn skromný památník.

Přejdeme do parku.

Městské sady si procourejte, jak je libo. Ideální je projít kolem **jezdecké sochy císaře Františka I**. Jedná se o kopii bronzové sochy Josefa Maxe (1804–1855) z roku 1849.

Co má císař na hlavě? Co drží v ruce? Nepřipomíná vám z boku trošku temné jezdce z filmu *Pán prstenů*, rodiče?

Nalevo nedaleko od sochy stojí **kostel Povýšení svatého Kříže** – jedna z nekrásnějších empírových církevních staveb u nás. Stavba byla povolena císařem Františkem I. na žádost chebského magistrátu.

Jakou má kostel barvu?

Přejdeme Ruskou ulici a mineme budovu divadla, která byla v novoklasicistním stylu dokončena v roce 1928. Divadlo se jmenuje po jedné známé osobnosti, o které jsme již dnes mluvili.

9. **Napište křestní jméno osobnosti.**

Františkovy lázně jsou velmi fotogenické, to musíte uznat. Natáčely se zde filmy *Kdyby tisíc klarinetů, Modré z nebe* nebo třeba *Ten svetr si nesvlíkej*.

Jaká pohádka se zde natáčela, nevím. Která by se sem hodila podle vás? Třeba ta *O Zlatovlásce*, že?

Jak se jmenoval mladý muž, který dostal od svého krále a pána za úkol vysloužit mu Zlatovlásku? Nebyl to ani František, ani Honzík, ani Pepík… A co si zpíval za písničku?

Vez mě, má loďko, ke břehu,
jedu, jedu pro něhu,
jedu, jedu pro krásu.
Pro dívku s vlasy do pasu.

Zlatovlásko, krásko,
kdo ví, co bude dál..
Zlatovlásko, krásko,
chce tě bohatý král.

A my se s písní na pusince „vylodíme" v dalších sadech. Jakpak se asi jmenují?

Sady a parky jsou tady překrásné. Původní mokřiny zde přetvořil ve francouzský park zahradník Lobkoviců z Vídně Martin Soukup. Význačným přelomem se stává rok 1865. Umírá veleváženy vrchní zahradník Martin Soukup a péči o parky převezme jeho syn Antonín

Jeho syn Antonín, který později péči o zahrady převzal, prý francouzské zahrady přetvořil v anglické parky. Je to patrné už z map z roku 1841.

V parku najdete mimo jiné pomník německého spisovatele J. W. Goetha. Ten zdejší kraj miloval.

Najdete na pomníku koníčka? A vidíte napravo ošklivého pána se zbraní?

10. **Co bájného má kůň nalevo?**

Goethův vztah k Čechám, které důvěrně oslovoval „mé milé Čechy“, ovlivnil jeho literární a vědecké dílo. Vedle Karlových Varů, Lokte a Chebu to byly právě Františkovy Lázně, kde se cítil velmi dobře a vždy se sem rád vracel. V roce 1808 při svém prvním delším pobytu se se právě tady zamiloval do třiadvacetileté Silvie, dcery dvorního rady von Ziegesara. Goethova láska k Ulrice von Lewetzov měla svou předehru právě ve Františkových lázních. Ale první pokus – stejně jako ten druhý – neskončil pro básníka šťastně. Při svém pobytu v lázních Goethe zároveň objevil blízkou sopku Komorní hůrku a znovu rozvířil badatelské spory o její pravosti. Ale o tom si povyprávíme zase někdy jindy.

Vycházíme z parku a procházíme kolem Spa Resortu PAWLIK – AQUAFORUM k místu, které vás bude z celého výletu zajímat nejvíce. Víte, co to je?

Aquaforum ve Františkových Lázních je totiž moderní aquapark, který nabízí nezapomenutelné zážitky pro celou rodinu. V tomto hravém vodním světě najdete vnitřní i venkovní bazény, relaxační vířivky, tobogány i dětské atrakce. Aquaforum je ideálním místem k odpočinku a zábavě, ať už hledáte relaxaci ve wellness zóně nebo adrenalin na vodních skluzavkách. Hosté Spa Resortu PAWLIK – AQUAFORUM mají navíc možnost pohodlně projít přímo do aquaparku v županu přímo z hotelu. Přijďte si sem po výletě užít den plný zábavy a relaxace do Aquafora – místa, kde voda léčí a baví!

Pro poslední písmenko si zajdeme k budově Císařských lázní.

11. **Jak se řeknou tyto lázně německy?**

Máte vyluštěno. Copak to na vás z tajenky kouká za divné slovo? Tak se německy řekne zdejší město. :)

Hotovo. Procházka i osvěta jsou u konce. Doufáme, že se vám dnešní výlet s tajenkou líbil, přejeme šťastnou cestu domů a těšíme se zase někdy na našich tajenkových trasách na viděnou!

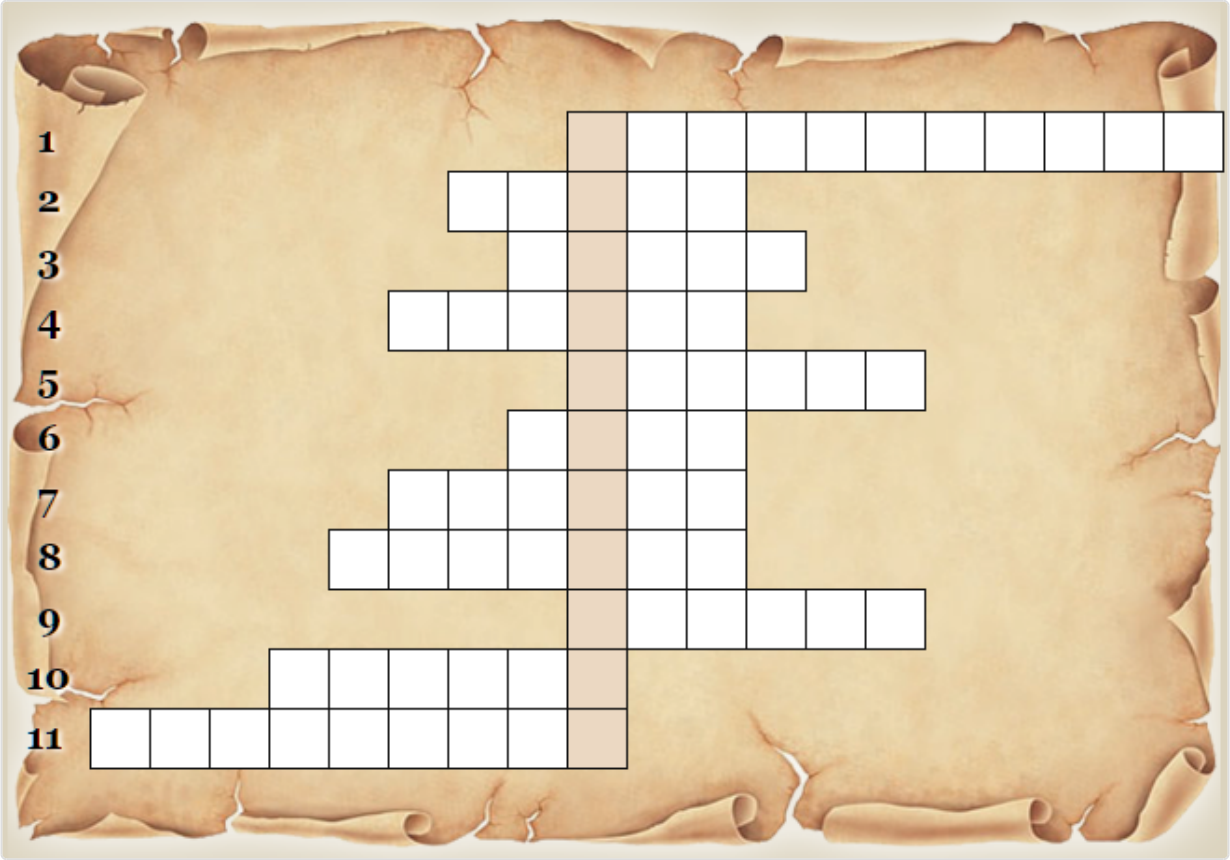
Moc děkujeme Aquaforu Františkovy Lázně za pomoc s výletem a jeho poskytnutí všem výletníkům ZDARMA. :)

V textu byly použity mimo jiné texty z webů www.kudyznudy.cz, www.cestyapamatky.cz, www.frantiskovylazne.cz/, pawlik-aquaforum.cz/, www.spa.cz/, Božena Němcová – Fejetony,

Tip navíc:
Jen 700 metrů od parkoviště stojí roztomilá pohádková rozhledna, která napodobuje hradní zříceninu. **Salingburg**. Byla postavena v roce 1906. Františkolázeňským radním a místnímu *Zkrášlovacímu spolku* přišlo v roce 1906 líto, že město nemá žádnou vlastní historickou památku, a tak se rozhodli, že si nedaleko centra na malém návrší postaví svůj hrad. Měl sloužit i jako rozhledna, protože byly v té době velmi populární. Kvůli vzrostlým stromům a vedlejšímu modernímu hotelu dnes už bohužel z okrouhlé věže s cimbuřím nic moc neuvidíte… Ale nevadí, hlavně že se „hradí“!

Otázky k tajence

1. **Opište předposlední slovo z cedulky.**
2. **Napište prvek.**
3. **Jaký tvar má vázanka?**
4. **Doplňte slovo.**
5. **Napište barvu.**
6. **Opište druhou číslici.**
7. **Napište prvek.**
8. **Kdo zničil synagogu?**
9. **Napište křestní jméno osobnosti.**
10. **Co bájného má kůň nalevo?**
11. **Jak se řeknou tyto lázně německy?**

A co můžete vyhrát?

Tajenku posílejte na e-mail **veldo@veldo.cz**. Můžete ji také poslat ve zprávě na náš Facebook "Velká dobrodružství". Každý měsíc vylosujeme jednoho z výletníků, kterému pošleme našeho **Lumpardíka z podhradí**. Vždy připojte celé jméno, adresu a také kód výletu.

Výlet stažen z www.veldo.cz | © Velká dobrodružství

Vytvořeno: 23.11.2026 19:54